

[Inger Gautier Schmit.]

maaske fremkommet paa Grund af de økonomisk vanskelige Tider, men jeg vil sige, at det, man opnaar ved at skubbe Kvinderne til Side paa denne Maade, er for det første ulovmedholdeligt, idet der staar i Loven, at man ikke har nogen som helst Ret til at forbigaa en Kvinde, hvis hun har de samme Kvalifikationer, og tage en Mand i Stedet. Og for det andet kan det ogsaa føre til en overordentlig uheldig Tilstand i Landet.

Denne Tilsidesættelse overfor Kvinderne er ikke mindst kommet til Orde, enten naar Kvinden var gift eller indgik Ægteskab, idet man i forskellige Byraad ligefrem har prøvet at gennemføre den Regel, at naar Lærerinder giftede sig, maatte de finde sig i at gaa ned paa et lavere Tallet eller opgive deres Stilling, altsaa ganske aabenlyst et Forsøg paa at gaa uden om Lovens klare Ord. Fra Kvindernes Side er der da ogsaa ved forskellige Lejligheder sket direkte Henvendelse baade til den ene og den anden af Ministrene, ja, endog til den højtærede Statsminister, som med megen Forstaaelse og Velvillie har hørt Kvindernes Kritik, og jeg haaber, at den højtærede Statsminister vil lade disse Ord gaa videre indenfor sin Gruppe, saaledes at den Uvillie, her er kommet frem overfor Kvinderne, maa blive standset i Opløbet, thi hvis denne Tendens mere og mere bliver Praksis, maa Loven af 1921 ændres.

I hvert Tilfælde kan det ikke fortsætte, saaledes som det i Øjeblikket tegner til at blive. Hvis en ung, selverhvervende Kvinde tænker paa at gifte sig og hører, at hun ikke kan blive i sin Stilling eller muligvis maa afgive sin halve Gage, hvis hun indgaar Ægteskab, kan det let føre til den uheldige Konsekvens, at hun lever i Forbindelse med den, hun holder af, uden at gifte sig. Om man er gift eller ugift, kommer for saa vidt ikke de ansættende Myndigheder ved, det maa være en privat Sag, som den vedkommende Kvinde selv bør afgøre. Fra det offentlige Side har man kun at tage Hensyn til Kvalifikationerne.

Den højtærede Socialministers Budget er i Aar kommet op til 80 Mill. Kr. Ligesom det ærede Medlem Hr. Christiani i Gaar beklager jeg, at der indenfor denne mægtige Sum kun har kunnet afses en saa forholdsvist beskeden Sum til forebyggende Børneforsorg, som sket er. Da Loven om forebyggende Børneforsorg blev vedtaget, var det Mening, at man for at opmuntre dette saare samfundsnyttige Arbejde vilde give 50 pCt. af Driftsudgifterne. Til en

Begyndelse kunde dette ogsaa ske med den Sum, der blev stillet til Raadighed; men efterhaanden som Udviklingen har fundet Sted, har det vist sig, at dette Arbejde er saa nyttigt, saa uundværligt, og at der er saa megen Brug for det, ikke mindst i de store Byer, og allermest her i København, at den Sum, ca. 400 000 Kr., her er Tale om, slet ikke kan slaa til til de mange forskellige Virksomheder, her øves.

Naar jeg tænker paa de 80 Mill. Kr., Socialministeriet har at raade over, kan jeg ikke tro andet end, at der paa et eller andet Omraade maa kunne finde en Besparelse Sted, saaledes at man maa kunne sætte det nævnte lille Beløb noget op. Thi det falder mig ikke ind at fordre, at de 80 Mill. Kr. skulde sættes højere op, en saa beskeden Sum maa paa en eller anden Maade kunne indvindes, saaledes at dette meget vigtige, forebyggende Arbejde kan blive mere betrygget, end det er i Øjeblikket.

Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Socialminister, om det forholder sig rigtigt, hvad jeg har hørt Forlydender om, at man i Socialministeriet overvejer Mulighederne for en Udvandring af unge Mennesker, maaske ældre med, som ønsker at drage bort fra Landet, nu da det er saa overordentlig vanskeligt at komme til Amerika. Jeg vilde meget gerne høre, om der er et forberedende Arbejde i Gang i saa Henseende.

Tanken om fra Socialministeriet at forberede et Udvandringsarbejde er ikke ny, idet tidligere Indenrigsminister Krag nedsatte en Kommission om dette Spørgsmaal og to Aar i Træk fremsatte Forslag paa Rigsdagen om denne Sag. Imidlertid har der ved privat Initiativ gennem Kristelig Forening for unge Mænd og Kvinder været et Emigrantarbejde i Gang, som paa en særdeles udmærket Maade hidtil har været i Forbindelse med et meget stort Antal af de unge Mænd og Kvinder, som er rejst oversøisk, og som har banet Vej for disse, naar de kom til Udlandet. Men jeg forstaaer godt, at hvis Staten vil tage dette Spørgsmaal op, maa der yderligere Foranstaltninger til.

Inden man gaar til at planlægge saadanne, vil jeg imidlertid henstille til den højtærede Regering, at man saa vidt muligt ikke indskrænker den Støtte, man allerede giver til bestaaende Arbejde i saa Henseende. Jeg tænker her paa en Bevilling, som Kirkeministeriet giver til det Arbejde, der hedder „Dansk Kirke i Udlandet“, som har bestaaet i ca. 12 Aar, og som har til Opgave at værne om Danske, som opholder sig i Udlandet. Dette er ikke